

ОЙ, ДЖИГУНЕ, ДЖИГУНЕ

Жартівливо

Ой, джи-гуне, джи-гуне, я-кий ти ле- да- що, -

ве-дуть те-бе до па- на, сам не зна-єш на- що.

Ве-дуть те-бе до па- на, сам не зна-єш на- що.

Ой, джи-гуне, джи-гуне,
Який ти ледащо, -
Ведуть тебе до пана,
Сам не знаєш нашо.

Двічі

А у того джигуна
Вишивані рукава,
А у мене, молодої,
Вишивані подола.

Двічі

Тоді будеш знати,
Як будуть карати:
І на руки, і на ноги
Диби надівати.

Двічі

Зеленая юпка,
Червона запаска:
“Люби ж мене, джигуне,
Коли твоя ласка”.

Двічі

Ой, на руки диби,
На ноги дибиці:
Оце ж тобі, джигуне,
Молоді дівиці!

Двічі

Люби ж мене, джигунець,
Пожартуймо, молодець:
“Бери мене за рученьку,
Веди мене у танець”.

Двічі

Ой, на руки диби,
На ноги дибиці:
Оце ж тобі, джигуне,
Гарні молодиці!

Двічі

А хто любить грибки,
А хто – печерички,
А хто любить дівки,
А я – молодички.

Двічі

На вулиці не була,
Конопельки терла,
Не бачила джигуна, -
Трохи ж я не вмерла.

Двічі